

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Sermo Primvs. De concordia Fratrum, & melodia diuinæ laudis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

PRIMA PARS
SERMONVM
AD NOVITIOS.

SERMO PRIMVS.

De concordia Fratrum, & melodia diuina laudis.

I. **ECCE** quàm bonum & quàm iucundum, habitare *Pfal. 132.*
fratres in unum. Dauid sanctus, & verè Propheta

magnus coram Domino, repletus Spiritu sancto, multos edidit Psalmos; quosdam pro auxiliij postulatione, in tribulatione; quosdam pro gratiarum actione, de hostium liberatione: sed raro vel nusquam tam bonam & iucundam edidit symphoniam,

sicut in hoc breui canticò gradum declarauit, dicens: *Ecce quàm bonum & quàm iucundum, habitare fratres in unum.* *ibidem.*

Omnes enim bonum naturaliter appetunt, & iucunditatem; malum verò & tristitiam refugiunt, tanquam hominis infelicitatem. Igitur de fraterna charitate & vnanimitate loqui gestiens, tacitis aliis bonis presentibus, specialiter deuotioni fratrum congaudebat, sumptoque psalterio iucundo cum cithara, in domo Domini præcinebat, dicens: *Ecce quàm bonum & quàm iucundum, habitare fratres in unum.* *ibidem.*

Verè fratres, nulla maior exstat iucunditas in monasterio religiosorum, & congregatione fratrum ac sororum, quàm vnanimitas animorum, & concordia morum, cum obseruantia regulæ & statutorum, secundum decreta prælatorum, & monita seniorum. Sed hanc sanctam ac Deo placitam fratrum concordiam diabolus omnium bonorum inimicus, oppugnare & infringere non desistit: variis modis die ac nocte insidias parans, ad decipiendum animas desides & vagas: Et nunc quidè aperte, per locutiones vanas conturbat; nunc occultè per suggestiones turpes tentat & inquietat; quatenus nouum Christi militem à sancto proposito reuocet, aut antiquum discipulum in desidiam trahat, aut debilem in murmurationem trudet, aut passionatum in pertinacia stringat. Sed contra hos dolos & terrores Satanae, certat ac triumphat vnanimis conuentus fratrum multorum; qui nocturnis vigiliis incubant, diurnis laboribus insudant, sacris lectionibus intendunt; deuotis precibus & psalmorum melodiis

Diabolū
viri pij
quomodo
exerceant
& fugent.

01.
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

6 SERMONES AD NOVITIOS.

insistendo, Deo iubilant; & quasi cælestibus tubis pariter infonando, diabolum persequuntur. Vehementer enim eum affligunt, cum ieiunant; verberant, cum disciplinam recipiunt; calcant, cum veniam petunt; premunt, cum se humiliant; terrent, cum Iesum inuocant; torquent, cum Mariam nominant; fugant, cum cruce se signant; vrunt, cum crucifixum adorant; vincunt, cum obediunt; arctant, cum in solitudine manent; ligant, cum strictè silentium seruant.

2. Verè, hæc est sancta congregatio fratrum, quærentium Dominum, quærentium faciem Dei Iacob: spernentium mundum, diligentium Christum, abnegantium se & omnia propter Deum, certantium cõtra diabolum & exercitum eius, donec recedat, nec tam cito in castra Dei redire præsumat. Perpendite ergo charissimi, quàm bonum & iucundum est, habitare fratres in vnum: qui in vna domo congregati, vnius regulæ professione colligati, sub vno prælato bene ordinati, pariter surgunt ad vigilias, pariter conueniunt ad horas Canonicas, pariter incipiunt cantare & legere, pariter nituntur diuinum officium honorificè consummare. O quam gratum & commendabile collegium, ad laudandum Deum præcipuè dedicatum: vbi sunt tot tubæ resonantes, quot voces in choro alacriter cõtantes. Sed hæc audientes, quid dicunt demones, religiosos persequentes? *Fugiamus* (inquiunt) *Israelem*, hanc sanctam & deuotam congregationem, *Dominus enim pugnat pro eis contra nos*. Isti enim sunt veri Israelitæ, qui de Ægypto & secularis vitæ tenebris egressi, propter Christum parentes & amicos reliquerunt: & nunc habitu sanctæ religionis induti, Deo perpetuò se vouerunt, & contra nos militare fortiter cœperunt, ad confusionem vtique nostram, & suam gloriam augmentandam. Constanter ergo (fratres) state armati precibus, contra aduersarios salutis vestræ: nullius impetum formidâtes, sed in Domino confidentes, gratias agite de beneficiis vobis collatis, præ multis in seculo errantibus. Non pigeat omni nocte surgere, ad vigilias nocturnales: sed facto signo, abijcite torporem ab oculis, euagationem à cordibus, dissolutionem à moribus.

3. Eia charissimi, attendite præsentiam Christi, angelorū custodiam, reuerentiam Sacramenti, & reliquias Sanctorum: in quorum conspectu statis & psallitis, licèt oculis corporalibus eos nõ videatis. Cauete diligenter à vanis phantasiis & immundis spiritibus, ne inueniant locum intrandi & latendi in vobis. Citò auertite faciem vestram à mercatu diaboli: signate corda vestra signo sanctæ crucis: recurrите ad passionem Christi: erubescite alia cogitare, quàm verba Dei, quæ legitis & cantatis. Incipite modò cælibem vitam ducere cum angelis: pacem & concordiam tenete

cum

Exod. 14.

cum omnibus : nulli scandali occasionem detis , verbis vel actibus offensivis. In Christi charitate supportate imperfectiones infirmorum , non tamen consentiatis vitiis aut querelis eorum. Orate frequenter pro tribulatis & tentatis : timete ne vobis similia cōtingant , aut peiora incurratis. Omnibus autem exemplum veræ humilitatis , mansuetudinis , patientiæ , taciturnitatis , & obedientiæ exhibete ; vt perennem à Deo mercedem , cum sanctis eius & electis , in cælo recipiatis. Si enim minimum gaudium cognosceretis , ad omnia , quæ Deo placent , conuolaretis : & ad eorum , vbi diuina & cælestia die ac nocte tractantur , festinaretis. Cum ergo tædium cordis sentitis ex onere laboris , recolite æterna præmia promissa vobis in cælis. Vnde beatus Paulus , qui plus omnibus laborauit , pigros excitando , debiles confortando , inter labores ad mentem cælestia reuocabat , dicens : *Non sunt condigna passiones huius temporis , ad futuram gloriam , que reuelabitur in nobis.* Nunquam poterit Dei seruus vinci certamine , nec grauari temporali labore , qui æterna bona vel mala semper gerit in mente. Qui ergo desiderat habere cor purum & quietum , excludat à se omne terrenum commodum & humanum solatium. Citò namque perditur celeste desiderium in silentio acquisitum , nisi fuerit cum omni diligentia ab extraneis rumoribus custoditum.

1. Cor. 15.

Rom. 8.

4. Cœnobium monachorum est sicut salsum mare , quod corpora mortua non potest in se retinere , sed statim ad littus putrida projicit : sana verò & viuida nutrit , atque ad incrementum producit , nitida intuentibus reddit. Scitote ergo , quòd homo carnalis , sub vili panno latens , diu se fingere non potest : sed aut in se per teporem deficit , & à feruore arefcit : aut citò recedit , aut recedere cogitat ; aut cum murmure manens , fœtorem de se peruersæ actionis ostendit. Et , quia leuis est corde & dissolutus ore , alios sæpe deridet : quia superbus & iracundus , contentiones inter pacificos mouet , & simplices accusat. Et quoniam radicem humilitatis non habet , & spinas carnalitatatis euellere negligit : idcirco dulces flores castitatis , cum fructibus obedientiæ & charitatis , gignere non valet. In congregatione deuotorum , probantur corda multorum tanquam aurum in fornace ardenti : vtrum desideria eorum ex Deo sint , an ex carne cōcepta. Qui enim proprium commodum quarunt , & communes labores & obseruantias ordinis , negligenter prætereunt , hi parum in spiritu proficiunt : sed ad exteriora declinâtes , sæpe ad pristina vitia labuntur. Quomodo poterit aliquis diu in disciplina & deuotione perseuerare ; qui contra tentationes & passiones viriliter non pugnat ? Quapropter , dum parua latent vitia , tempestiuè adhibenda sunt

Cœnobium
mari simili
le.

Prov. 1.
Sap. 3.

8 SERMONES AD NOVITIOS.

Luce 8.

Matth. 15.

Matth. 7.

remedia: ne vrticæ crescentes, bona femina præmant. Dicit namque Saluator, de quibusdam fictis & tepidis fratribus, in quibus non est feruor spiritualis, sed tantum exterior apparet habitus humilis, cum affectu honoris; *Omnis plantatio, quam non plantauit Pater meus celestis, eradicabitur.* Et verè, qui non aedificat domum suam supra firmam petram, id est, vitam suam super Christum & veram humilitatem: *stanto vento elationis, cadet à statu deuotionis ad exteriores occupationes, & in varias tentationes diaboli.* A quibus malis nos benignè custodiat Iesus Christus filius Dei: qui verbo & exemplo suo docuit nos humiliter conuersari: & pacem cum fratribus, sine fictione & dissolutione, semper retinere. Amē.

SERMO II.

De laude bonæ congregationis.

Prov. 18.

Psal. 60.

I. *F* **R**ater, qui adiunatur à fratre, quasi ciuias firma. Dilecti fratres, notate verba ista, à Salomone sapièter & proficuè dicta: & tenete perseveràter loca vestra, in societate bona. Sustinete inuicem, cum omni humilitate & mansuetudine portando onera vestra, propter multa pericula euadenda, & maxima præmia animæ vestræ à Deo promerenda. Congregatio quippe bonorum est *quasi turris fortitudinis à facie inimici.* Ibi namque homo securius viuit, vbi à pluribus iuuatur: & si interdum ab aliquo tribulatur, ab alio rursus cõsolatur. Qui bonæ voluntatis est, & Deum quærit: inter Deum quærentes amplius proficiet, & firmius stabit. Ibi homo magis in virtute probatur & exercetur. Ibi, frequenter de negligentia arguitur. Ibi, ad perfectiora verbo & exemplo trahitur. Ibi, suam imperfectionem considerare & lugere compellitur. Ibi, alterius feruore excitatur, alterius humilitate docetur: istius obedientia mouetur, illius patientia ædificatur. Ibi, verecundatur esse vilior; ibi, confunditur inueniri tardior. Ibi inuenit, quos timet: ibi habet, quos diligit: & sic ex omnibus proficit. Ibi alterius correptio, eius fit admonitio. Ibi alienum periculum, proprium efficitur speculum. Ibi vnus, alterius est custodia; & alius alium probat in patientia. Ibi homo portat, & portatur; ibi multa audit, & videt, vnde doceatur. Ibi regulæ & sacra institutio, in bono conseruant; ibi confessio & disciplina, excessus emendant. Ibi boni commendantur, vt meliores fiant: ibi negligentes arguuntur, vt referuescant. Ibi homo non permittitur torpescere, nec secundum suum libitum agere. Ibi cogitur spiritui feruire, & carnis desideriis resistere. Ibi diuersa sunt officia, & multa exhibentur charitatis obsequia. Ibi omnia tempus habet, & ad opus suum quisque ex obedientia vadit.

2. Ibi